

Posudek na diplomovou práci Tomáše Komberce „Taktika výslechu“

Diplomová práce v rozsahu 61 stran je věnována velmi složité a rozsáhlé problematice, jejíž úplné zpracování v pracích tohoto typu není možné. Tímto rozsahem tématu je dáno, že výklad je poněkud povrchní a lapidární, chybí v něm hlubší analýza problémů. Vhodnější by bylo, kdyby diplomant vědomě zúžil širí záběr a snažil se výklad prohloubit.

Výklad je přehledně a logicky členěn. Mám pouze pochybnost o vhodnosti pořadí částí IV., V. a VI. – logičtější by bylo zachovat chronologii výslechu, tj. začlenit nynější část IV, do rámce provedení výslechu (do nynější části VI).

Autor využil vhodné literární prameny, bohužel vůbec není zastoupena zahraniční literatura. Je také škoda, že se autor nepokusil ilustrovat teoretický výklad praktickými příklady.

V diplomové práci jsem neshledal žádné závažné věcné chyby. Z dílčích připomínek uvádím:

str. 17 – kvantitativní údaje (v procentech) o četnostech různých způsobů sdělování informací při lidské komunikaci jsou převzaty z pramene populárně vědní povahy a budí určité pochybnosti; tvrzení typu „řeč těla prozradí mnohem více než mluvená řeč“ rozhodně nelze vztahovat na problematiku výpovědi;

str. 33, 2. odst. – chybí konkretizace podmínek, za nichž by tyto materiály měly důkazní význam, chybí odkaz na právní úpravu.

Při obhajobě by se diplomant měl zaměřit na tyto otázky:

1. Vliv přítomnosti dalších osob na průběh výslechu. Které osoby mohou být při výslechu přítomny?
2. Srovnání účinnosti různých způsobů působení na lhoutícího vypovídajícího.

Práci předběžně klasifikuji stupněm dobře.

V Praze dne 2. listopadu 2006.

prof. JUDr. Jan Musil, CSc.